

La blancor permanent i la negror passatgera

L'home com tots els animals de la creació, té les seves positures característiques i el caminar sobre dues cames és un do que Déu li ha concedit en gràcia a la seva gerarquia superior. Han passat sigles i més sigles i l'home segueix caminant a la fàlsia primitiva. Però l'home també jau, i encara que en el jaure hi ha intervingut més o menys la civilització, l'home sent necessitat de jaure a l'antigua.

A ciutat és molt difícil jaure a l'antigua.

L'artificial imposició de llits i matalaços ha anat suprimint les jaces naturals. Per jaure naturalment heu d'anar lluny i esmersar més hores en comandre drèts en la plataforma d'un tramvia que podeu disposar a fruir a l'ombra d'un pinetell o en la sorra d'una platja.

En les ombres i platges properes no hi ha lloc per jaure. Proveu-ho i jaureu poca estona, car us trobareu damunt d'algu que si està magre botzina i si està gras us farà calor. Demés cal calcular el terrible contingent d' enamorats que envaeixen la segona zona d'estiuieg dominical i que s'entefuren per tot arreu, interrompent la vostra delectansa embadalits en les cabòries llurs. A l'home li cal el complement de la pau interior perquè sino és un llit d'espines el que troba en la fullarasca del bosc o en les arenes del mar.

Es per aixó que en la ciutat es lluequen més exemples de barbarie en tocant al jaure. On no jauria un gat ni un gos hi jau un home.

En les pedres del moll, de cap amb una grua, de nassos a una sutgeria horrida hi vegei jaure, l'altra tarda, un pobre esparracat; en els buits desmantelats del menument de Colon, en el relleix dels baixos relleus desapareguts, n'hi havien uns quants més; entre les etzevares també, i els jaients s'estenien més enllà en qualsevol reconada infecta. Des aqueixos semblaven jaure en so de protesta, per desgarrifar a la menestralia alegre que mira les barquetes, riu els acudits dels simples i dona cinc céntims al esguerrats. Però alguns fruien l'oretjol de les ones hipotètiques, aprofitant el que la sort els deparava. Fota una família, marit i muller, un nen i dues nenes galament collats ocupaven la planície d'un enorme pilot de carbonisa amb la joia del

M. S. de la

71 de les T per a
L-les

173
186
07
L&
Là

al orme

que ha conquistat el cim d'una duna on plau fer capgirells i revolcaments. Bell crepuscle de diumenge esmersat en una forada al moll de Sant Beltran! Bell recort d'un berenar i d'un estrellar-se sibirific, damunt del "cok" esmicolat; bell rastra en els vestits de festa dels infants, en les cares i a tot arreu on no fos l'esperit conformat, renunciador i gai d'uns ciutadans tenyits per dintre d'una blancor ingènua i permanent!

13
14
15
=

la,
pari

#